

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Družbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Družbicki, Societatis Jesu, Provisiones Senectutis, Per Tres
Partes Distributæ - In quibus raræ ac penenecessariæ Veritates, cum
omnibus Christi fidelibus, tum potissimùm Gratiarum Cœlestium,
lucrorumque æternorum avidibus, quâ theoreticè, quâ practicè
proponuntur

Družbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066391

Provisio 1. Ad omnium peccatorum pœnarumque expiationem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45462

ad pœnas eorum omnes, præsertim verò spirituales expiari, errata corrigi, neglecta suppleri, copiosa lucra cumulari possint, adjuvante Divina gratiâ, in cuius conspectu facilè est ditare pauperem, & dare virtutem, ut quis in brevi, expleat tempora multa.

PROVISIO I.

Ad omnium peccatorum pœnarumque expiationem.

QUoniam nemo mundus à forde: ne quidem infans, cujus vita est unius diei super terram: quoniam item in multis offendimus omnes: quoniam etiam *justus species in die cadit: quoniam delicta nemo intelligit, & ab occultis suis, nec non ab alienis sibi adhærentibus mundari petit Sanctus nec non ignorantias suas oblivioni tradi: quoniam de propitiatio peccato, prohibet nos Sapiens sine metu esse. quoniam nemo scit, utrum odio an amore dignus sit: imò quoniam nemo non scit, quòd non amore sed odio dignus sit: quoniam mensuram suppliciorum peccato cuique debitorum assignare solus Deus, & alius nemo potest, constat verò, tum Sacræ Scripturæ, tum probatæ fidei exemplis, longe aliter, id est, longe magis peccata nostra in Divino iudicio examinari & graviora censer, quam à nobis. quoniam de cursu ordinario scire nemo nostrum potest, an condignam & plenam satisfactionem pro aliquibus saltem (qui dicam de omnibus) peccatis suis DEO fecerit. indeque rationabiliter præsumere quisque potest, at-*

Jac. 3. 2.

Prov. 24. 16.

Psal. 18. 13.

Psal. 14. 7.

Eccl. 5. 5.

Eccl. 9. 1.

tento rigore divini Examinis, mollitię nostrā in
 pœnitendo, vivacitate affectionis in peccando,
 crebritate relabendi in eadem & habitatione,
 scandalis præbitis etiam ignoranter aliis mala
 nostra imitantibus, aliisque similibus nobis oc-
 cultis, sed nos gravantibus circumstantiis, apud
 Deum autem ponderari solitis. potest, dico,
 quisque præsumere ingentem sibi adhuc coram
 Deo iudice superesse pœnarum exsolvendarum
 congeriem, quā necesse sit, vel in hac vita volun-
 tariis, vel in altera Purgatoriis pœnis aboleri: sit
 verò rationabilius hic potius satisfacere, quam
 sese in purgatorio Divinæ justitiæ manibus, in
 quas incidere horrendum est, expiandum refer-
 vare.

Hebr.

Planè sequitur, ut quisquis sapit, quod fi-
 delem sapere decet (decet autem ita sapere ma-
 ximè veteranum in scientia Spiritus obsequioque
 Dei, eundemque simul jam vitæ modicum tem-
 pus habentem) sequitur inquam, ut quisquis
 talis est, dum tempus habet, consulat sibi, ratio-
 nes expungendorum debitorum secum ineat,
 easque servet exactè, & assiduè exerceat, donec
 cum Divina gratia, & omnes præteritas planè
 expungat, & novas in præsentī, quàm minimas
 paucissimasque contrahat, contractas, quotidia-
 nis pœnitendi & expiandi praxibus aboleat, det-
 que operam, ut quoad potest fieri, cum Deo sine
 omni tam culpæ, quàm pœnæ obligatione ut
 plurimum vivat. Cujus rei hæ praxes sint.

Prima; assuescere vitæ Ordinatæ per omnia
 quoad fieri fas erit, ut nullus fiat à me actus eli-
 citus, imperatus, internus, externus, sensus ra-
 tionis, humanus, & si fieri potest etiam hominis,

E 2

qui

qui non sit ex ordine & prævisione, ex fiducia & ratione, ex intentione pura & sublimi, intense attentè, devotè applicatè, juxtasuas regulas & circumstantias] perfectus. Sic fiet, ut rarè rarissimèque peccetur, leviter, cum celeri advertentia & retractatione, atque expiatione, & emendatione facili expeditaque.

Secunda. Examinum frequentia, super omnia quotidiana & non quotidiana opera facta facienda: Notus est Sancti Patris nostri mos, horas singulas sese recolligendi, actionesque inspiciendi. Estque hæc cura commodissima & evitanda expiandaque simul delicta.

Tertia. Habere & servare præscriptas praxi consuetudinesque, quibus quotidie, quavis hebdomada, quovis mense, quovis anno, omnibus & singula totius vitæ peccata ex intentione propositoque expientur.

Quarta. Omnibus & singulis operibus quæ quandoque aguntur, itemque passionibus quæ incidunt: (incidunt autem, cum omnis actio habeat respondentem passionem) adjuvare intentionem satisfactionis, seu applicationem ad satisfaciendum, quoniam hominis gratia positi omne opus satisfactorium est, si præsertim applicetur, & maximè in personis religiosis, quarum status pænitentia cum sit, omnis eorum actio & passio, erit ex vi status satisfactoria.

Quinta. Actus charitatis Divinæ, contritionis item. Condonationis injuriarum sincerè orandi etiam pro inimicis eisque benefaciendi. Misericordiæ in pauperes corporales vel spirituales.

uales. Resignationis in omnem Dei voluntatem. Abstirendi ab aliorum censuris, iudiciis, damnationibus. item Abstinenti à vindicatione sui, eam etiam apud Deum deprecando. Hi inquam actus tales, testimonio Scripturæ expiant pœnas peccatorum: si ergo crebrò accuratè, ferventerque fiant, inducent immunitatem à multis, aut etiam ab omnibus pœnis.

Sexta. Zelus Animarum tam in hac vita existentium, quàm in purgatorio patientium, qui quanto est insatiabilior, quantoque liberalior, tanto ad hominem à pœnis priorum peccatorum eximendum efficacior. *Si eduxeris pretiosum è vili, quasi os meum eris* ait Dominus. Et iterum. *Beatus qui intelligit super egenum & pauperem: in die mala liberabit eum Dominus.*

Jerem.

Psal.

Septima. Vita religiosa, quæ religiosè ducitur, cum observatione omnium exacta, juxta vitam communem debitam, spiritu & devotione religiosâ, nec relinquit spacium peccandi, & ex substantia naturaque sua abolet peccata per modum pœnitentiæ & quidem gravis atque diuturnæ. Quodsi ingressus Religionis primus, aut votorum nuncupatio, sunt homini vice Baptismi. cur non etiam, imò & magis, ejusdem vitæ executio quotidiana, eaque diuturna, assidua, pari primæ devotione & liberalitate animi in Deum facta?

Octava. Creber usus idemque devotus & diligens Sacrificiorum Sacramentorumque Eucharistiæ & Pœnitentiæ; idque saltem spiritua-liter (qui creberrimè exerceri potest) per actus.

E 3

Nona

Nona. Usus Indulgentiarum familiaris. de votis, diligens: quarum indiculum & praxim, se applicationem ad operationes nostras faciendam, expedit habere.

Decima. Fervens, devota, crebra recogitatio Passionis Domini nostri, itemque Dolorum Matris ejus compassæ ipsi, cum studio experientia dolores amborum in ipsis nobis tam in animo & corde quàm etiam in corpore. jungendo etiam opera nostra, sanguini, dolori, meritisque Christi. Itemque in balneo sanguinis & meritorum ejusdem, nostram præteritam vitam & operam vitæ, balneando, lavando, expurgando: nec præteritam solùm, sed & præsentem, omnemque absolutè vitam nostram & opera ejusdem; quæ fuit praxis Sancti Francisci Minorum Patriarchæ.

Undecima. Usus mortificationum tam cordis quàm corporis, adjunctarum meritis & passionis Christi & Matris ejus & Sanctorum, præsertim cum prævio examine instar Judicii Divini & censoriæ severitatis. Mortificationis item, instar Extremæ unctionis, qua omnes potentia sensusque in specie affligantur, & expientur peccatis iis commissa.

Duodecima. Conferet plurimum ad propositum effectum expiandi omnia & singula peccata à pœnis debitis, singulis diebus, vel aliis stans temporibus, indicere universalem planctum pœnitentiæ toti tibi. Personæ scilicet & substantiæ tuæ. Corpori & Animæ, potentiis & viribus, membris & partibus, particulis atque atomis, functionibus & capacitatibus, circumstantiis & denique possibilitatibus tuis, ut omni-

bus his singulisque, elicias exerasque intentione tuâ, planctum ut dixi & luctum universalem, contritionem, confusionem, confessionem, detestationem, odium, execrationem, retractationem, erubescenciam, tædium, propositum, emendationem. Ita ut nulla particula tua non laboret conferatque de suo totum in expectationem abolitionemque peccatorum, in postulationem & emendationem veniæ totalis, in voluntatem, propositum, desideriumque emendationis, emundationisque quàm plenissimæ coram Deo. Totus peccasti, dignum est ut totus de peccatis doleas & lugeas. Dole ergo ex intima apprehensione, simulque nunc pro semper apprehensione, & æstimatione, ac dilectione actuali, læsæ à te Dignitatis, Majestatis, Bonitatis, Benignitatis, Charitatis Divinæ. Etiam dole ex profunda penetratione abjectionis, indignitatis, malitiositatis, ingratitude tuæ, qui læsisti, & contempsisti, & odio habuisti tantum Deum, & tam in te, inque omnia, & in se bonum. Dole autem, eâ serietate ac plenitudine, devotæ & amantis amaritudinis, qua doleres, si intuitivè (seclusa beatitudine) intuereris Deum in omni Majestate Amabilitate, Bonitate, Charitate suâ quâ doluit Christus, tum aliàs, tum in horto sanguinem sudans, tum in cruce agonizans, quâ doleres in articulo mortis judicii que extremi, particularis ac universalis. Dole digne Deo, adæquatè tuis peccatis tuæque vilitati; dole totâ omnipossibili proportione fervoris dolendi, & amandi; dole toto Te.

Decima-tertia. Ad hoc etiam propositum conferet, quoties Sacramentaliter confiteris,

ita confiteri, ut in animo intentoque habeas omnium totius vitæ peccatorum odium & dolorem item retractationem, & emendationis propositum desideriumque, saltem conditionatum, possunt, scilicet, præterita, & in quantum possunt retractari. Item confiteri quantum satis debetur omnia quoque totius prægressæ vitæ peccata, per quæ quomodocunque Sanctissimæ Trinitati disciplicuisti: tum etiam, per actâ confessione, satisfactionem facere, intuitu omnium totius vitæ peccatorum expiandorum, ut hæc confessione omnis particularis Confessio, fiat quæ Generalis.

Decima-quarta. Habere institutum quoddam Purgatorium Spirituale, ex variis classibus Exercitiorum compositum, in quo statis temporibus expurgatio fiat peccatorum & pænarum debitarum. Qua de re alibi.

Decima-quinta. Semper habere aliquam molestiam seu cordis seu corporis: sponte vel aliunde oblatam, acceptatam tamen in eum neminem, ut ejus libenti toleratione cum unione Sanguinis Christi meritorumque Pretiosissimi Parentis & omnium Electorum, satis fiat Divinæ Majestati, Justitiæque pro tuis omnibus peccatis.

Decima-sexta. Habere in more ut quoties aliquem cognoscis defectum tuum, eum pluribus actibus, oppositis, aut aliis virtuosis compenses, nec non (si licet) pœnalibus: adjunctis vel præviâ retractatione, & emendationis proposito.

PRO